

Gözünü aç, Qarabağ, yuxu deyil gördüyün

Darıxmışdı yurd yeri çəkmənin izlərinə,
Həsərət çəkən, yol çəkən sevdalı gözlərinə...
“Vətən sağ olsun” deyən dilinə darıxmışdı,
Torpağa sığal çəkən əlinə darıxmışdı...

Səbri daş əritsə də dözmüşdü sona kimi...
30 il yol gözləyən taqətsiz ana kimi
Diz çöküb ayağını qucmağa darıxmışdı,
Sevincdən qanad açıb uçmağa darıxmışdı...

Darıxmışdı ağaclar, darıxmışdı çiçəklər,
Bayrağını öpməyə təsnə idi küləklər...
Murovun zirvəsinə yağan qar darıxmışdı,
Minarələr, Türbələr, Məzarlar darıxmışdı...

Gözünü aç, Qarabağ, yuxu deyil gördüyün,
30 illik ümiddir, yaddaşına hördüyün.
Bir işıq topasıdır uzaqdan bəri gəlir!
Qəhrəman övladların qayıdır geri, gəlir!

Gəlir yurdun sahibi, gəlir evin yiyəsi,
Gəlir, məğrur millətin qalib əsgəri gəlir!

Elçin MIRZƏBƏYLİ